

Sygn. akt II K 1172/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Pyszczak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Puławach Małgorzaty Rządzkowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 26 listopada 2019r.

sprawy **P. M.** syna R. i M. z domu B., urodzonego (...) w L.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 28 września 2012r. w sprawie IV K 929/12 za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na 10 złotych,
2. Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 26 marca 2015 roku w sprawie II K IV K 812/12 za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. oraz z art. 289 § 4 k.k. na karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych, rok i 2 miesiące pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 40 stawek dziennych po 20 złotych stawka, 10 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny w liczbie 60 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych, na podstawie art. 91 § 2 k.k. na karę łączną dwóch lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, karę łączną grzywny 120 stawek dziennych po 20 złotych stawka, postanowieniem z dnia 22 czerwca 2016r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 29 grudnia 2015r. w sprawie IX K 952/15 za czyny z art. 233 § 1 k.k. na kary jednostkowe 9 miesięcy pozbawienia wolności, 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę łączną roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na okres 3 lat, karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, postanowieniem z dnia 5 czerwca 2018r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego w Opolu Lubelskim z dnia 20 października 2015r. w sprawie II K 556/15 za czyn art. 178a § 1 k.k. na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności po 24 godzin miesięcznie, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł;
5. Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 23 września 2015r. w sprawie IV K 309/15 za czyny z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. oraz z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na jednostkowe kary po roku pozbawienia wolności oraz karą łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 10 października 2017r. warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 2 lat na podstawie art. 152 kkw ;

6. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 27 marca 2018r. w sprawie II K 919/17 za czyny z art. 279 § 1 k.k. oraz art. 278 § 1 k.k. na kary jednostkowe roku pozbawienia wolności, 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę łączną roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., 85§ 1 i 2 k.k., 85 a k.k. i art. 86 § 1 k.k., art. 89§ 1b k.k. łączy skazanemu P. M. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w sprawach IV K 929/12, IV K 812/12, IX K 952/15, IV K 309/15, oraz Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 919/17 i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, to jest okres kary pozbawienia wolności odbytej w sprawie sygn. IV K 812/12 oraz okres od 27.02.2012r.do 28.02.2012r., od 21.03.2012r.do 22.03.2012r. ze sprawy IV K 812/12;

III. w pozostałym zakresie wyroki wymienione w punkcie I wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

V. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych ustalając, iż wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UWŁ	Sygnatura akt	II K 1172/18	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można wypełnić część 3–8 formularza			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie	28 września 2012r.	IV K 929/12

2.	Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie	26 marca 2015r.	IV K 812/12
3.	Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie	29 grudnia 2015r.	IX K 952/15
4.	Sąd Rejonowy w Opolu Lubelskim	20 października 2015r.	II K 556/15
5.	Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie	23 września 2015r.	IV K 309/15
6.	Sąd Rejonowy w Puławach	27 marca 2018r.	II K 919/17

0.1.1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1	Skazany od dnia 10 września 2018r. jest pozbawiony wolności. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności ze sprawy IV K 812/12. Do wykonania pozostały mu kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach IX K 952/15 oraz II K 919/17.	Opinia o skazanym	15-16,72.
2.	P. M. był dotychczas sześciokrotnie karany za przestępstwa, w tym głównie przeciwko mieniu, ale także wymiarowi sprawiedliwości i bezpieczeństwu w komunikacji.	Dane o karalności	18-19

1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

1.Ocena Dowodów		
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Opinie o skazanym	Sąd przyznał walor wiarygodności, gdyż nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w ich sporządzeniu.
2.	Dane o karalności	Sąd przyznał walor wiarygodności, gdyż nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w ich sporządzeniu.
0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów		
0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1.PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo	Kary lub środki karne podlegające łączeniu

	wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	
1.	Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie z dnia 28 września 2012r. w sprawie IV K 929/12.	Kara 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby.
2.	Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie z dnia 26 marca 2015r. w sprawie IV K 812/12.	Kara łączna 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, postanowieniem z dnia 22 czerwca 2016r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.
3.	Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie z dnia 29 grudnia 2015r. w sprawie IX K 952/15.	Kara łączna roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, postanowieniem z dnia 5 czerwca 2018r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.
4.	Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie z dnia 23 września 2015r. w sprawie IV K 309/15.	Kara łączna roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 10 października 2017r. warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby.
5.	Sąd Rejonowy w Puławach z dnia 27 marca 2018r. w sprawie II K 919/17.	Kara łączna roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
Zgodnie z art. 85 § 1-4 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, podstawą orzeczenia kary łącznej		

są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu, jeżeli kara wykonywana lub orzeczona, o której mowa w § 3, stanie się następnie podstawą orzeczenia kary lub kar łącznych, zakaz łączenia kar odnosi się również do tej kary lub kar łącznych, karą łączną nie obejmuje się kar orzeczonych wyrokami, o których mowa w art. 114a k.k. Artykuł 85a k.k. stanowi, iż orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Granice kary łącznej określa art. 86 § 1 k.k., stosownie do którego Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Stosownie do treści art. 89 § 1 b k.k. Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawiania wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawiania wolności

bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, iż zostały spełnione przesłanki do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie art. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., 85§ 1 i 2 k.k., 85 a k.k. i art. 86 § 1 k.k., art. 89§ 1b k.k. i dlatego Sąd połączył skazanemu P. M. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w sprawach IV K 929/12, IV K 812/12, IX K 952/15, IV K 309/15, oraz Sądu Rejonowego w Puławach w sprawie II K 919/17 i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

W piśmiennictwie wskazuje się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia (por. A. Marek, Kodeks...) W piśmiennictwie i orzecznictwie wskazuje się, że wymiar kary łącznej powinien różnić się od mechanicznego do wydawania kar, a priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji. Rozstrzygnięcie, która z dających się odczytać z treści art. 86 k.k. dyrektyw wymiaru kary łącznej powinna stanowić podstawę wymiaru tej kary w konkretnym przypadku związane jest z dwoma okolicznościami. Po pierwsze z zagadnieniem wskazań wynikających z dyrektyw prewencyjnych, po wtóre ze znaczeniem okoliczności

podmiotowych i przedmiotowych uwzględnianych przy wymiarze kary łącznej, w tym zwłaszcza charakterem związku zachodzącego pomiędzy pozostającymi w zbiegu przestępstwami. Oba elementy, a więc zarówno dyrektywy prewencyjne, jak i związek zachodzący pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, stanowią podstawowe okoliczności wpływające na wybór szczegółowej dyrektywy wymiaru kary łącznej. Odnosząc się do tego zagadnienia SN stwierdził, że „wymierzając karę łączną sąd powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak” (wyrok SN z 15 maja 1990 r., IV KR 80/90, LEX nr 22064). W innej nieco perspektywie Sąd Apelacyjny w Krakowie podniósł, że „orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest oznaczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Może on być łagodzony, gdyby kara tak oznaczona jako kara zasłużona nie była celowa. Nie może jednak być zaostrzony ze względów celowości ponad granice kary zasłużonej” (wyrok SA w Krakowie z 4 października 2000 r., II Aka 175/00, KZS 2000, z. 10, poz. 31). Dyrektywa asperacji z jednej strony pozwala unikać nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, do czego prowadzi dyrektywa absorpcji oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw

oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych, z drugiej pozwala uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasady racjonalności wymiaru kary i zasady humanitaryzmu stosowania kar i środków karnych oraz poszanowania godności człowieka, do czego prowadzi oparcie wymiaru kary łącznej na dyrektywie kumulacji. Uwzględniając powyższe Sąd wymierzył skazanemu karę pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady absorpcji, gdyż związek podmiotowy - przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi czynami jest bardzo bliski, bowiem są to czyny popełnione nieodległym okresie czasu i są to czyny przede wszystkim przeciwko mieniu. Z opisanych wyżej względów wymierzenie skazanemu kary przy zastosowaniu zasady absorpcji byłoby nadmiernym premiowaniem go, za popełnione przez niego przestępstwa, zaś zasada kumulacji prowadziłaby do nadmiernej dolegliwości.

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Na wymiar kary łącznej pozbawienia wolności nie bez wpływu pozostała opinia skazanego z dnia 18 października 2018r. z Zakładu Karnego w H. , z której to wynika, iż zachowanie skazanego kształtuje się na poziomie właściwym , w gronie współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo,

względem przełożonych regulaminowy i kontaktowy, , w stopniu właściwym przestrzega przepisy regulujące odbywanie kary pozbawienia wolności, nie przynależy do podkultury przestępczej , kare pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, nałożone zadania realizuje w stopniu dobrym, nie uczestniczył w programach readaptacji społecznej, jest zatrudniony nieodpalanie na terenie jednostki, nie był dyscyplinarnie karany, nagradzany regulaminowo dwukrotnie, nie stosowano wobec ww. środków przymusu bezpośredniego, nie odnotowano zachowań agresywnych, czy też aktów samoagresji z jego udziałem, w rozmowie nie przejawia cech zdemoralizowania, kontakt utrzymuje z najbliższą rodziną, deklaruje krytyczny stosunek do poleńionych przestępstw (k.15-16,72).

Kara ta uwzględnia cel prewencji indywidualnej – będzie ona, w ocenie Sądu, działała wychowawczo. Sprawia, że skazany nie popełni ponownie przestępstwa oraz cel prewencji ogólnej – będzie one działała, przez swą nieuchronność, odstrasza jąco na innych potencjalnych sprawców.

Rozstrzygając o wymiarze kary łącznej Sąd uwzględnił w szczególności właściwości i dotychczasową postawę skazanego, fakt wykonywania wobec niego kary pozbawienia wolności oraz to, że okazywał się on dotychczas osobą w miarę podatną na resocjalizację. To sprawia, że prognoza kryminologiczna wobec skazanego nie jest pewna, nie można określić jej pozytywnie.

<p>Zwrócić bowiem należy uwagę, iż funkcjonowanie skazanego poza Zakładem Karnym, wiązało się m.in. z nadużywaniem alkoholu, co z kolei powodowało, iż skazany popełniał przestępstwa. Dlatego też, oceniając zapadły wyrok łączny z tego punktu widzenia należy stwierdzić, że jest on dla skazanego niewątpliwie korzystny.</p>		
<p>1. Wymiar Środka karnego</p>		
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego</p>		
<p>1. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU ŁĄCZNYM</p>		
<p>Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II-IV</p>	<p>Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, okres kary pozbawienia wolności odbytej w sprawie sygn. IV K 812/12 oraz okres od 27.02.2012r. do 28.02.2012r., od 21.03.2012r. do 22.03.2012r. ze sprawy IV K 812/12. W pozostałym zakresie wyroki wymienione w punkcie I wyroku podlegają odrębnemu wykonaniu, bowiem nie podlegały połączeniu inne rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, chociażby koszty sądowe, obowiązki</p>	

	<p>naprawienia szkody, grzywny. Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie, z a mianowicie w zakresie kary ograniczenia wolności orzeczonej w sprawie II K 565/15, bowiem skazany wykonał orzeczoną karę, tymczasem zgodnie z treścią art. 85 § 2 k.k. łączeniu podlegają kary niewykonane, z zastrzeżeniem art. 89 k.k.</p>	
--	---	--

1.Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
V	<p>Przepis art. 624 § 1 k.p.k. stanowi, że Sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności.</p> <p>Stosownie do brzmienia powołanego przepisu i na jego podstawie, Sąd Rejonowy w Puławach zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, gdyż ze względu na to, że jest on osobą odbywającą karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym i nieosiągającą dochodów, ponoszenie przez niego tych kosztów byłoby dla niego nadmiernie uciążliwe.</p>

1.PODPIS